

Avsnitt 41 - Entreprenörskap - att se möjligheter och våga satsa

Avsnittsbeskrivning

Vad krävs för att våga starta eget företag? Vi samtalar med apotekarstudenten och entreprenören Viktoria Engqvist. Hon har precis lanserat sitt eget varumärke Lea Cares, parallellt med studierna. Hur lyckas hon balansera de två rollerna? Missa inte Viktorias tips till dig som drömmer om eget företagande. Vill du ha någon att bolla dina företagsidéer med – ta kontakt med [Drivhuset Uppsala](#).

Transkribering

Sara: Hej och välkomna till studie- och karriärpodden. Det är jag som är Sara.

Madelene: Och det är jag som är Madelene.

Sara: I terminens första avsnitt så har vi bjudit in Viktoria Engqvist, du är apotekarstudent vid Uppsala men har också ett stort intresse, vet vi, av hälsa och kosmetika. Varmt välkommen till studie- och karriärpodden Viktoria!

Viktoria: Tack så jättemycket, tackar.

Sara: Jag tänker att du får börja med att berätta lite om dig själv. Vem är du?

Viktoria: Vem är jag? Den frågan tycker jag alltid är, den är så spännande, för den kan jag svara på olika från dag till dag beroende på vad jag känner. Men Victoria Engqvist heter jag som du introducerade mig som. Jag är 23 år gammal och pluggar till apotekare på Uppsala universitet och det har jag gjort nu under några år, så jag läser termin åtta just nu och tycker det är fantastiskt roligt. J

ag hoppade på direkt efter gymnasiet faktiskt och var väl inte 100 % säker på vad jag ville bli och varför jag valde programmet, men jag har ett stort intresse för biologi och kemi och det var så jag kom in på just Apotekarprogrammet. Hoppade på där och har under alla år bara känt att intresset ökar och ökar efter varje kurs vi läser, vilket är jättekul, så jag gillar att läsa allt från biokemi till läkemedelskemi och biologi och vad som händer i kroppen och olika processer. Och ja, läkemedelssubstanser över all.

Madelene: Det är så fantastiskt när man möter en sån som dig Victoria, det bara sprutar energi när du pratar om dina ämnen och kurser. Då har man väl landat in rätta utbildningen tänker jag.

Viktoria: Ja ja, men jag brukar vara liksom många känner att man är kanske lite små, men att det är ett väldigt stort val och välja vilket program jag ska läsa. Att det är liksom hela min framtid nu som står på spel när jag ska välja ett program och. Det var väl nog det sista jag tänkte när jag började på universitetet och jag tänkte nej, men jag, jag tycker om liksom och lära mig saker och tycker om skolan.

Och så när jag slutade gymnasiet var jag inte så skoltrött så jag tänkte att jag hoppar på det som känns bra och sen så sa jag väl att nej, men om jag inte tycker att det är så pass kul så har jag väl lärt mig någonting under vägen och så kanske jag byter inriktning sen, men har väl bara känt tvärt om när jag har fortsatt läsa och det uppskattar jag väldigt mycket och tycker att det är super superkul, så det är bara mer och mer intressant och sen vet jag absolut inte kanske så här oj, vad kommer, hur kommer min framtid se ut? Det vet jag absolut inte, men det är väl det jag gillar också att det finns så extremt mycket valmöjligheter Så så, det här programmet på universitetet tycker jag passar mig perfekt. Det gör det.

Madelene: Men du är ju med oss i podden idag för att du är en tjej med många järn i elden och du har ju egentligen redan påbörjat de där karriär kliven som många andra kanske väntar ytterligare ett år

innan man kliver in i. Alltså du har ju redan startat upp din framtida karriärväg. I alla fall det initiala, sen kommer det säkert att växa och bli mycket mer, men berätta lite om, om vad du håller på med parallellt med studierna.

Viktoria: Ja, vad gör jag? För mig så började allting som ett sommarjobb, för det var året innan gymnasiet, så det är många år sen nu och då fick jag chansen att vara med på i en forskargrupp på universitetet och det var via min far som fick, han är professor i tillämpad materialvetenskap på Uppsala universitet och så att men här du kan vara med i en forskargrupp som ett sommarjobb och lära dig hur man arbetar kring liksom nya projekt och forskning och hur man tar fram och från en frågeställning till kanske ett svar eller en produkt och så där. Så ja, det började så för mig och jag tyckte det var superintressant.

Jag fortsatte göra det under somrarna, jag var med där och så tar man ju sina kliv så klart. I början är det ju väldigt, väldigt basic. Jag fick väl plocka lite grejer och stå och kolla på och försöka hänga med så gott jag kunde, men sen så lärde jag mig saker allteftersom och fick lite erfarenheter och kunde ta större kliv och en sommar så fick jag en fråga kring kosmetikaprodukter till diabetiker var det först och främst. De har mycket problem med hår, hud och naglar som kanske inte alla är jättemedvetna om. Det var inte jag då heller.

Utan jag fick läsa på och pratade med olika diabetiker och det visade ju sig att, många upplever olika problem, men hår, hud och naglar är någonting som kan upplevas vara lite problematiskt för dem och där började det och jag fick läsa på om olika ämnen. Och vad är det egentligen som gör att problemen uppkommer och då fick ju jag en ganska bred bild av hur processen kring just hår, hud och naglar fungerar i kroppen och hittade ja men lite olika intressanta teorier. Och sen så tog jag det till experiment och fick testa allt från releasestudier till olika penetrationsstudier och bilder och liknande och vi började med ett nagellack då, som jag gjorde allt det här på och det visade sig fungera väldigt, väldigt bra. Produkten som kom fram och då fick jag frågan, vill du inte ta det här vidare till en, du har en produkt, skulle du vilja starta ett företag runt omkring det och jag var fortfarande ung då, det här var tre, fyra år sedan som den frågan kom och jag kände väl absolut, nu kommer nästa grej med mig.

Jag gillar att ta på med nya grejer och är väl inte rädd för att testa någonting nytt. Jag tycker det är lite roligt att vara liksom utanför sin komfortzone för att jag känner att varje gång jag har varit det, så lär jag mig någonting i gengäld, så även om jag kanske tycker är ganska jobbigt i stunden så känner jag alltid i efterhand att nej, men okej, det där nu har jag gjort det. Nu kan jag klara. Nu klarar jag vad som helst. Det är nästan den där boosten man får och det är det jag är ute efter, så jag tänkte inte så mycket, Ja, det här blir skitkul. Det gör vi. Så vi startade företag och fick liksom, det börjar med allt från tillverkare, hur vill vi göra det. Och vad är det för typ av produkter vi vill skapa och sen dess så har jag ju fått bara hänga med tåget, kan man säga, för nu har vi en produkt som precis har kommit ut på marknaden. Det är en nagelolja istället för ett nagellack och som är då för för alla som vill ha starkare och mer och hälsosammare naglar och företaget heter Lea Cares och det är det jag lägger väldigt mycket tid på just nu, på sidan av mina sidor.

Madelene: Ja precis och grejen är ju att man förstår på din beskrivning tänker jag så här att från att stå där och läsa på om någonting och försöka sätta sig in i ett fält till att plötsligt hamna i ett läge, att man får börja experimentera på det och och börja som kunna skapa en produkt till att så här några år senare står och kunna ha en marknad, alltså öppnat upp dörrarna till sälja det där man stod i labbet och pillar med. Det är ju en jättelång resa för många forskare och jag tänker du har lyckats innan du ens är igång är klar med dina studier att komma ut med en produkt, vad ger det självförtroendet?

Viktoria: Nej, men jag skulle väl säga att det är inte förrän nu alltså senaste kanske halvåret som det är andra som kanske vet om att jag har gjort det här. Det här är ett projekt som, ja men som jag berättade om så var det ett sommarjobb från början, jag gjorde det lite på somrarna. Mina kompisar hade väl lite koll, men det är lite svårt att förklara vad det var jag gjorde egentligen. Och sen har det fortsatt lite liksom det är någonting som jag har haft för mig själv, som jag har tyckt har varit, det här är jättekul, men inte riktigt vetat hur jag ska förklara det för andra heller.

Så jag har gjort det lite på sidan och då, då är det väl min egna grej och självförtroendemässigt då har det ju bara varit så här, men det här tycker jag är jättekul och jag vill fortsätta med det, men det har inte, det är inte någon boost på det sättet. Det är ju alltid roligt när man kanske får ett resultat eller liknande på experimenten man gör som är så här wow okej det här funkar, då kommer självförtroendet upp att wow, jag har verkligen löst någonting här, så det har varit lite för mig själv. Som jag har gått med det här, men det är inte förrän nu när det finns en produkt som man kan hålla i som andra kan använda, som jag kanske känner att, absolut inte självförtroendet som i att, wow vad grym jag är, men i att det här är en produkt som alla kan använda och som många kan ta hjälp av och det får mig att känna mig ja, men väldigt liksom, tacksam för chansen i början men också att det är lite coolt såklart, det är det.

Sara: Verkligen, men hur har du fått ihop det tidsmässigt då tänker jag. Har du fått avstå mycket för att, alltså att studera det är ju heltidsjobb bara det och sen ha det här vid sidan om på kvällar och helger kanske eller, hur har det liksom fått ihop det rent, ja, pusslandet?

Viktoria: Mm. Tidsmässigt. Oftast när jag får den frågan så här att jag, det är väldigt viktigt att vara organiserad och planera sin tid. Viktigt att verkligen följa det, den tiden man har ritat upp. Jag har spelat mycket fotboll på sidan av och är väldigt engagerad och involverad i det nu också och där har väl jag lärt mig det här med att vi börjar en tid och så ska vi träna till den här tiden. Vi har mål och vi vill prestera så det där har liksom följt med både i skolan och nu, i det här och har man ett driv och en tro i någonting man gör, då vill man att det ska fungera och då ser man till att tiden finns helt enkelt och det är verkligen, jamen som du nämnde, att studera ett heltidsjobb.

Men det här är också ett heltidsjobb egentligen, så det blir ju liksom två heltidsjobb på samma gång och ja, det har varit att få kolla på schemat i skolan. Hur ser min vecka ut? När kan jag lägga experiment. vilken tid, när kan jag och möten för det här vilka föreläsningar känner jag är väldigt viktiga att gå på, måste prioritera obligatoriska moment såklart och sen så blir det också mycket ensam tid. Vissa kanske föreläsningar jag inte hinner gå på för att jag har ett inplanerat möte då eller måste ha någonting med Lea som måste bli klart och då blir det att läsa till det i efterhand. Så det är disciplin mestadels som krävs.

Sara: Det går om man vill alltså. Engagemang och motivation. Och ja.

Viktoria: Ja, det går om man vill, allting. Jag tror väldigt viktigt, det här att tror man på någonting då ser man till att det funkar också, då är det inte så jobbigt heller utan då rullar det på.

Madelene: Men jag har ju förstått att produkten är släppt nu och i företaget så finns det också planer på att expandera och göra fler produkter. Om jag har förstått det rätt.

Viktoria: Ja, det stämmer

Madelene: Och då tänker jag, betyder det att det här kommer att vara din språngbräda efter apotekarprogrammet också initialt? Eller?

Viktoria: 100 %

Madelene: 100 % till och med.

Viktorija: Ja, jag känner att, nu är termin 8 precis klar ska börja läsa termin 9, vilket betyder examensarbete och sen är det bara en termin kvar så nu ser jag ju ändå, ser slutet är väl fel att säga men det är inte så många terminer kvar och jag är överlycklig. Jag ser ju bara hur positiv framtiden känns, så det är dit jag vill redan nu. Så hade jag fått välja själv så hade jag ju velat vara klar och bara jobba på Lea.

Som du säger så har vi väldigt mycket planer för framtiden, vad gäller nya produkter, det finns andra affärsområden, vi fokuserar på kosmetika, där finns det hur mycket som helst att göra och jag vill liksom fortsätta jobba med det så mycket det går och utöka det så allt som jag kan och all kompetens som jag får och kan bidra med vill jag lägga i Lea, så det är absolut mitt huvudfokus. Det är även huvudfokus idag. Att få det så och jobba med det så mycket jag kan och ta det stegvis. Men målet är att vara där 100 % när jag är klar med studierna.

Madelene: Ja, det är fantastiskt att höra, men jag tänker ändå. Det finns ju jättemånga som drömmer om att få bli företagare och har de här entreprenöriella ådrorna i sig och tänker vad ska jag göra av det här, vad ska jag hitta på för produkter eller vad ska jag sälja för något för att få ha ett företag? Men jag får ju också intrycket att det är en liten berg- och dalbana att starta upp ett företag. Vad skulle du säga har varit dina största utmaningar under den resan?

Viktorija: Ja att starta företag är väldigt mycket berg- och dalbanor på olika sätt. Det kan vara loopar och det är jättehögt och sen är det är platt fall ner och jag skulle säga att den, det första riktiga hindret som vi stötte på under den här resan var, ja som jag berättade lite kort så blev det inte den produkten vi hade tänkt från början. Vi hade ju tänkt ett nagellack och det var det jag såg framför mig. Sen så kommer vi ut till, ja, men får kontakt med tillverkare runt om i Sverige och får reda på att nagellack är väldigt svårt att göra. Det är en svår process och det är många ämnen och sånt som industrier inte vill ha och göra med kanske. Så det är första vi fick liksom vara ett nej, att ni kommer inte kunna göra den här produkten över huvud taget. Och det var det första för mig för då tänkte jag automatiskt att nej, då blir det ingenting.

Det var ett sommarjobb och så vart det lite roligt men nu när vi ville göra det liksom till nästa steg lite längre så kan vi inte göra det vi vill och ingen kommer att vilja göra det heller utan man var ganska tunnelseende och så blev det att nej, men det här, det här kommer inte, det kommer inte bli det vi tänkte därför gör vi det inte. Så var min, mina första tankar var liksom nej, men det här, det var ju kul så länge det varade.

Sara: Men du gav ändå inte upp?!

Viktorija: Nej, det är i den här liksom lägsta punkten som man måste börja vinkla sina, liksom sina vyer, bredda dem till en större grad och där kommer vi i kontakt med dem tillverkarna som vi har idag. Och dom sa att vi tror på eran idé. Vi kan inte göra ett nagellack, men vi kan göra en typ av nagelolja istället. Och här gäller det att inte vara 100 % stängd för sin kanske originalidé utan se andra möjligheter. Och det är väl det jag tänker i alla motgångar man har att man inte får bli för tunnelseende utan, absolut man ska ha ett starkt mål och en tro på sitt mål, men hela tiden känna att okej, men om jag inte kan ta den här vägen så kanske det finns andra vägar att ta som är lite på sidan av eller en liten omväg, men det kanske ändå tar mig fram till målet som jag hade från början. Så där, där fick vi ändra syn lite grann och så blev det en nagelolja och med det så betyder ju också att alla studier måste göras om och det blir en osäkerhet kring fungerar det verkligen lika bra som när vi har gjort allting innan på ett nagellack?

Så det är mycket funderingar kring och ta det klivet eller inte och vi valde ju eller jag valde då och säga att, men nu är det några åt andra hållet som kanske drar mig istället för att jag är den som drar det, så kommer någon annan och säger men du vi gör det lite så här, så kan vi fortfarande lösa det och att man då är villig att följa med på det och det var jag då. Och vi gjorde alla studier igen och testa igen och det visade ju sig extremt bra resultat där också och idag är det ju den produkten som står på marknaden, så jag kan inte vara mer lycklig över att vi faktiskt fick det här hindret och att jag såg över det lite grann, så det är väl det första ganska stora hindret som jag kände med den här berg- och dalbanan kring att starta ett företag.

Madelene: Men det du också beskriver det är ju lite grann att våga sätta in överväxeln som man knappt visste att man hade och bara lita på att det finns ännu mer potential i min idé. Jag vågar satsa lite till.

Viktoria: Ja.

Madelene: Men hinder är ju det ena aspekten, men vad är det som har varit, vad är det som har ett gett dig möjligheterna? Du nämnde initialt att din pappa hade öppnat dörren till det där första sommarjobbet? Vad, vad har det mer funnits för, vad är det som har fört dig framåt under den här företagarresan?

Viktoria: Det som har fört mig fram, ja absolut, så är det min pappa. Han har erfarenhet av att starta företag och är entreprenör på sitt sätt, så han har ju kanske kunskapen och lite vägledning i det hela, som jag har jättemycket hjälp av. Men sen gillar jag att prata med människor, så det är väl det som har drivit mig framåt i nästa steg att jag, men jag tar den kunskapen som han har och vägleds genom honom, men sen är det ju jag själv som måste stå längst fram och våga nå ut och prata med kunniga personer som har kunskap som jag kanske inte har.

Jag är fortfarande ung. Jag har inte startat företag innan. Det här är någonting helt nytt för mig, så jag måste, jag måste vara öppen för och säga att jag är inte bra på allting, utan det finns andra som är ännu bättre på saker som jag inte är och då vill jag ju såklart använda dem och ta hjälp av dem så då måste jag nå ut. Jag måste ut och prata, jag kanske, det kanske inte är rätt person jag pratade med då utan, men den kanske känner någon som känner någon och så får jag lite kontakt där och sen, sen kanske det drivs vidare på ett nytt spår och så där, så det är ju ganska mycket parallellt hela tiden, men mycket kontakt och våga prata med nya människor som har andra kunskaper eller kanske är extremt bra på samma sak som dig, för då skulle jag säga att det är då det här stora, den mind-mapen bara fylls på med nya grejer och man får prata idéer och tankar.

Så det är väl det viktigaste som har fört mig framåt i det här och vad jag också tar med mig väldigt mycket från resan att man ska våga och det kan vara att man bara vågar prata runt matbordet hemma faktiskt, med sina föräldrar eller något syskon eller farmor, farfar, släkten eller sin bästa kompis. Och bara så här, du jag har den här iden. Vad tycker du om den och vad alltså, hur ser du att, skulle det här fungera? Och sen kanske, sen går det bara vidare därifrån.

Sara: Om du fick önska då säg om fem år, hur ser ditt liv ut då?

Viktoria: Om man får önska jättestort, det jag absolut önskar mest är att Lea fortsätter på spåret där vi är nu. Vi producerar nya produkter, produkter som användare också får en upplevd effekt av på samma sätt som, som jag har fått och som vi har tagit fram i studierna, som gör att vi kan, vi kan hjälpa dem med sina problem helt enkelt och att Lea då växer till den potential som det har chans att bli. Vi fokuserar absolut på Sverige nu i våran lounge här, men jag tänker internationellt, det gör jag,

så det är 5 år. Då är vi inte bara här utan då är vi runt om i världen och inte vart jag är baserad, men jag vill också ut och resa och stå och visa upp Lea för fler människor.

Sara: Härligt. Jag tänker, du har sagt flera saker ju, det här med att ja, men våga hoppa på liksom även fast det kanske inte blir som man tänkt sig från början, våga ta hjälp av andra, finns det ytterligare några, jag tänker om det är någon som lyssnar på oss som har någon dröm och som skulle vilja starta igång något eller göra något liknande resa som du har gjort, har du något mer tips till dem i så fall?

Viktoria: Ja, det har jag faktiskt. Jag, för mig så höll jag det ganska mycket för mig själv i början. Som jag sa så har nästa steg att våga prata om det nya. Men det finns också, speciellt om det är student finns det hjälp att få kring just om du har en idé och vill ta det ett steg längre upp. Universitetet har olika plattformar som man kan vända sig till med väldigt bra expertis som kan guida en på vägen, så får de kanske se, man får allt från tips kring, liksom vad nästa steg är, om det är nu eller om det längre fram man ska kanske fokusera på det, om det är någonting mer som behövs kring idén och sånt där. Så ta hjälp av universitetet också och de plattformar som finns där.

Madelene: Det var väl väldigt bra summerat och jag och du, vi möttes genom en av de plattformarna och det var Drivhuset och de vill jag gärna nämna till namn också, för där, där finns verkligen första dörren på glänt när man bara går och drömmer och inte riktigt har kommit igång igen också, så missa inte de.

Viktoria: Precis. Nej, väldigt, väldigt bra är de.

Madelene: Men du Viktoria. Det här var väl väldigt fina avrundande ord av podden helt enkelt för den här gången. Vi ser fram emot att följa din fortsatta entreprenörsresa och kanske vi får anledning att komma tillbaka till dig som alumna i framtiden också.

Sara: Lycka till både med avslutandet av studierna och fortsättningen med Lea då.

Viktoria: Tack så jättemycket.

Madelene: Varmt lycka till.

Viktoria: Tack

Madelene: Och till våra lyssnare säger vi på återhörande, vi hörs snart igen.

Sara: Det gör vi. Hej då.

Madelene: Hej då.